

VILÁGPÓSTA

A VERBITA MISSZIÓS SZERZETESEK LAPJA

Újfolyam, XX. évf. 2. sz.

2024. nyár

„Legyen meg a te akaratod”
(Mt 6,10)

Tartalomból:

4 Audiencia a Szentatyánál

6 IX. Roma Kultúra Világ
Napja, Körömben8 "Workshop for SVD Lay
Partners" Nemi-Róma

12 A Jézus imák ereje

16 „Legyetek a remény-
ség magvetői!”

18 Muamba nsusu

„Legyen meg a te akaratod”

„Fiat voluntas Tuas,, (Mt 6,10)

Előttünk járó és élő szentek és a
szentírás alakjainak közös jellemzője
az Isten akaratának követése.Elmélkedő imádságaink során szem-
besülünk ezzel Ábrahámnál, Mózesnél,
Jézus nevelő apjánál Szent Józsefnél,
Szűz Máriánál, vagy akár Szent Fausz-
tinánál, vagy Kalkuttai Szent Teréz
anyánál is. Janssen Szent Arnold ala-
pító atyánk így ír az Isten akaratáról:
„Isten akarata mindenek felett drága;
minden boldogság benne foglaltatik. Aszerető Isten olyan jó hozzánk! Mindig
hűségesen teljesítsük szent akaratát és
kövessük a Lélek indíttatásait.”Jézus identitása az Atya akaratának
teljesítése volt. A Mi Atyánkban is az
egyik kérés: „Legyen meg a Te akaratod.”Mit jelent Isten akaratát követni?
Nagyon egyszerű: csak hinni, hogy a
mennyei Atyánk mindig csak jót akar
nekünk, boldoggá akar tenni minket.
Hinni abban, hogy Ő jobban tudja mi
a jó nekünk, úgy, mint egy jó apa vagy
anya, aki tudja mi a jó a gyermekeinek.Nemeshegyi Péter jezsuita atyának
híres mondása, hitvallása volt a legeg-
yszerűbb megfogalmazás: „Van Isten,
szeret az Isten, velünk az Isten, hazavár
az Isten.”Ha ezt a négy szót: Van, Szeret, Ve-
lünk van, Hazavár egyszerű hittel el-
fogadjuk, magunkévá tesszük, akkor
Isten akaratának keresése, követése,
megtalálása egyszerre könnyűvé válik,
mert lekerül rólunk önző akaratunk
mozgató terhe, hogy az Isten akaratát
mi magunk találjuk meg, keressük fel,
és határozzuk meg. Az igánk édes lesz, a
terhünk könnyű, mert szívünkbe írtuk:
„Van Isten – biztonságban vagyunk.
Szeret az Isten – életben vagyunk tart-
va. Velünk az Isten – Krisztus feltámadt
jelenléte valóság. Hazavár az Isten – A

végső otthonunk az örök életben van.

Fűzzük fel életünket erre a vonalra, és
így könnyű lesz Isten akaratában élni.Ferenc Pápa 2024. január 21-én, dél-
ben, Isten igéjének vasárnapján az
Úrangyala elimádkozása után meghir-
dette az imádság évét, amikor többek
között a következőket mondta, „Ezért
ma elkezdjük az imádság évét, amelyet
annak szentelünk, hogy újra felfedez-
zük, milyen nagy értéke van az imád-
ságnak, és hogy feltétlen szükségünk
van rá mind személyes életünkben,
mind az Egyház és a világ életében.”Az imádság által erősödhetünk meg
Isten akaratában. Számomra az imád-
ság odafigyelést jelent. Időt szánni,
hallgatni, elmélkedni. Az imádság által
átalakul bensőnk, szívünk, elménk, gon-
dolataink. Imádságainkban nézőpontot
váltunk, és nem e világ korlátolt szemé-
vel, hanem Isten valóságával szemlél-
hetjük életünket.Kívánom kedves barátainknak, hogy
a közeledő nyári időszak az imádság
ideje legyen mindennapi életünkben.Magung Fransis SVD
tartományfőnök

Verbita házak – A misszió otthonai

• Lelkigyakorlatok • Missziós programok • Közösségi találkozások
• Konferenciák • Táborok • Pihenés • Szentmise • Gyóntatás • Lelki beszélgetésSzent Arnold
Lelkigyakorlatos Ház1223 Budapest,
Bajcsy-Zsilinszky utca 3-5.
www.szentarnold.hu
Juhos Ferenc SVD
06-30-749-1379Szent Imre Misszióház
és Verbita Központ9730 Kőszeg, Park u 1.
www.szentimre.verbita.huGhie Marsel SVD
06-30-280-0106Őri István Ifjúsági Ház
táborhely9730 Kőszeg, Park u 1.
www.verbita.hu/
ori-istvan-ifjusagi-haz
Ghie Marsel SVD
06-30-280-0106

HIVATÁSGONDOZÁS

... Isten álma rólad.
... Isten ajándéka neked.
... Isten útja hozzád
...és rajtad keresztül a világon mindenkihez.

hivatas@verbita.hu

Audiencia a Szentatyánál

Emlékek, tapasztalatok, tanulságok

A Rómába érkező zarándokok gyakori programja a szerdánként megtartott pápai audienciákon való részvétel. Ezt XI. Piusz pápa honosította meg a huszadik század első felében, amikor a friss házásokat köszöntötte ezeken az eseményeken az egyházfő. A későbbiekben azonban ez az esemény heti rendszeressé vált, és már egy évszázada a szerdai napokon fogadja a mindenkor pápa a világ öt földrészéről a Vatikánba érkező látogatókat.

Én már több pápai audiencián és a Vatikánban megtartott hivatalos eseményen is részt vettem, amik közül a legemlékezetesebb a Verbita Rend alapítójának és első kínai misszionáriusának, Arnold Jansennek és Josef Freinademetznek a szentté avatása volt, amit - az azóta már szintén szentté avatott - II. János Pál pápa végzett. Ehhez az eseményhez több személyes vonatkozású kapcsolat is kötődött, mert amint tudjuk, a szentté avatás egyik feltétele az, hogy egy csodát is igazoljanak, ami a szentté avatandó személy közbenjárására történt.

Ez a csodás esemény Nagoyában történt az én egyetememen, ahol az egyik - egyébként mennonita vallású - Yamada Jun nevű diáktársunk egy gyógyíthatatlan betegségben szenvedett. Ennek hírére még a testvére is átjött hozzá Amerikából, hogy csontvelő transzplantációval segítse testvérének a gyógyulását. A nagojai Vöröskeresztes Kórházban dolgozó orvosok azonban ezt már nem csinálták meg, mert a beteg helyzetét annyira kilátástalannak ítélték, és

Yamada közeli halálát valószínűsítették. Ennek hallatán egy csoport diák több napos imalánca kezdett, az akkor már boldoggá avatott Josef Freinademetz közbenjárását kérve Yamada gyógyulásáért. Eközben egy gyertyát égettek a szemináriumi templom tornyában, amit Yamada Jun a kórházi betegágyából is látott.

Rövidre fogva a hosszú történetet, Yamada állapota ezután váratlanul jobbra fordult, de akkoriban senki sem tudta, hogy ez a javulás tartós lesz-e, vagy csak átmeneti, és mindenki el is feledkezett az egészről. Több, mint egy évtizeddel később azonban a nagojai püspök elrendelte az ügy kivizsgálását és kiderült, hogy Yamada nem csak életben volt még akkor is, hanem professzor lett az egyik dél-japán egyetemen. Így folytatták Josef Freinademetz szentté avatási eljárását, aminek a posztulátora Robert Riemer professzor volt, aki az én időmben éppen egyetemünk elnöke volt, az előző elnök váratlan halála után. A szentté avatási szertartás felemelő volt, annak ellenére, hogy az azt végző II. János Pál pápa már nagyon beteg volt. Nem tudott kiszállni a tolé-székéből és a beszédét is alig lehetett érteni. A Szent Péter téren összegyűlt több tízezer tömeg latinul, olaszul, angolul, japánul, németül, arabul stb. hallgatta a szertartást. Josef Freinademetz szülőfalujából érkezett zarándokok még az újonnan kanonizált szent anyanyelvén, a ma már alig használt latin nyelven is megszólaltak.

Ebben az évben a húsvét utáni héten jártam Rómában és részt vettem Ferenc

pápa szerdai audienciáján. Ezt most is a Gian Lorenzo Bernini által tervezett Szent Péter téren tartották, ami a világ egyik leg-híresebb tere. A Pápai Állam és Olaszország között megkötött lateráni egyezmény értelmében a tér a Vatikán állam területéhez tartozik, de a téren tartózkodó látogatók ellenőrzését az olasz rendőrség végzi.

A korábbi látogatásaimhoz képest az első legszembetűnőbb változás az volt, hogy a térre csak mágneskapus átvilágítást követően lehetett belépni. Ez a gyakorlatban azt jelentette, hogy az Ottaviano metro állomástól a Vatikánba vezető úton hihetetlenül hosszú és tömött sorban várakozott több tízezer ember arra, hogy a mágneskapun átmenve bejusson a térre. Nyugat-Európa más nagyvárosaihoz hasonlóan Rómában is nagyon megszigorították, a terrorveszély miatt, a templomokba való belépést.

A téren több szektorban ültették le a zarándokokat. Az egyes szektorok között üres átjáró folyosókat alakítottak ki, ahol a Szentatya elhaladt az öt üdviválgással üdvözlő tömeg között a Bazilika előtt felállított székéhez. Ezeket a folyosókat az olasz rendőrség és a pápai testőrség feladatait ellátó Svájci Gárda ellenőrizte. A hangulat felemelő és ünnepélyes volt, és mielőtt a Szentatya bevonult volna a térre, hatalmas kivetítőkön olaszul, spanyolul, angolul, németül, arabul stb. felsorolták és üdvözölték a világ különböző országaiból érkező zarándok csoportokat. Eközben az csak alig néhány embernek tűnt fel, hogy az egyik olasz rendőr izgatottan sietett egyik helyről a másikra a kezét a pisztolyára helyezve. A Szentatya a Bazilika felé menet több helyen megállt és egy-egy szóval, kézfogással vagy öleléssel üdvözölte a hozzá közel állókat.

A himnuszok elhangzása után a pápa az ószövetségi Példabeszédek könyvét idézve a békéről és az igazságosságról beszélt, és külön megemlékezett az ukrajnai háború áldozatairól.

A szertartás végén a tömeg lassan szét oszlott, de az hosszú időbe telt, amíg a több tízezer tömeg el tudta hagyni a teret. A Szentatya számára azonban ezzel még nem ért véget a program. Ezután még több mint egy órán keresztül a bazilika előtt maradt és egyenként üdvözölte azokat a zarándokokat, akiket ő külön is személyesen fogadott. Ennek láttán eltűnődtem azon, hogy lehet ennyi vitalitás és energia egy 87 éves emberben, és hogy őrizheti meg valaki a szellemi frissességét ebben a korban úgy, hogy több száz ember számára több órán keresztül át tudjon adni egy pozitív személyes üzenetet, amire azok életük végéig emlékezni fognak. Azt természetesnek tartottam, hogy a pápával való találkozás sok keresztény embert megerősített a hitében, de az audiencia után több ember is arról beszélt, hogy bár korábban nem volt különösebben vallásos, azonban a Ferenc pápával való találkozás után közelebb került a hithez.

Hazatérésünk után a Reuters hírügynökség oldalán olvastam, hogy „Italian police arrests ‚most wanted‘ US fugitive in St Peter's Square”, azaz az olasz rendőrség letartóztatta az USA legkeresettebb körözött szökevényét a Szent Péter téren. Ezzel a hírrel aztán a következő napokban tele

lett a világsajtó. A gyanús férfira az olasz rendőrök figyeltek fel a Szent Péter tér Rómához tartozó részén. Átengedték a térre vezető fémdetektoros ellenőrzésen, de a civilben dolgozó biztonságiak követték, és amikor megpróbált elvegyülni a hívők tömegében, feltartóztatták. Ellenállt, de nem tudott megszökni. A motozás során három darab húsz centiméter hosszúságú dupla élű kést találtak nála. A Szent Péter téren akkor éppen a szerdánként szokásos szabadterei audiencia zajlott, amelyen jelen volt Ferenc pápa, a tér pedig tele volt emberekkel. Mint kiderült, az 54 éves férfi Moises Tejada, aki a tizenkét legveszélyesebb bűnöző körözési listáján szerepel New York államban, és az ukrán-orosz háborús front-ról Moldávián keresztül érkezett Rómába. A nyugat-európai nagyvárosokban, és így Rómában is nagyon zavarónak és kényelmetlennek tartottuk, hogy a templomokba esetenként nagyon hosszú sorban állás és személyi motozás után tudunk csak bemenni. Amint ez az eset is bizonyítja, a mai terrorfenyegetésekkel teli korunkban ezekre a biztonsági előírásokra nagyon sok helyen szükség van. Ez a számunkra korábban ismeretlen jelenség a mi XXI. századunkban az élet természetes velejárója lett.

Dr. Márkus Gábor

Missziós Miseszövetség

A felvétel feltételei:

- Mind az élők, mind az elhunytak személyenként - tehát nem csoportban - vehetők fel a Miseszövetségbe.
- Kérjük, küldjék be azoknak a vezető- és keresztnevét, akiket fel szeretnének vetetni a Miseszövetségbe. Az elhunyt szeretteik neve elé tegyenek egy kis keresztet (+).
- A Miseszövetség tagjaiért a verbita atyák az egész világon, naponta 7 szentmisét mutatnak be.

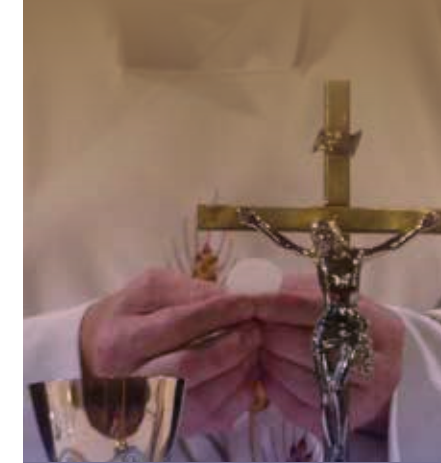
■ Jelentkezni lehet:

- levélben: Missziós Titkárság, 1223 Budapest, Bajcsy-Zs. u.3-5.
- telefonon: +36 30 418 9196;
- e-mailben: misszio@verbita.hu

■ A Miseszövetség tagsági díja, személyenként, egyszeri 7000 Ft.

■ A tagsági díj befizethető:

- a Missziós Titkárság csekkjén, ami a Világposta kiadványban megtalálható, vagy kérésre küldünk (Ha postai úton küldik a jelentkezést, elsőbbségi levélként küldjék a budapesti címre, a csekk feladásának napján.)
- banki átutalással (Missziós Titkárság bankszámlaszám 10700024-69018251-51100005 (CIB) lehet befizetni
- A jelentkezéshez szükség van a befizető teljes nevére és címére, hogy az emléklapot és a visszaigazolást el tudjuk küldeni postán.

IX. Roma Kultúra Világnapja, Körömben

„A Hit és a Kultúra Összeköt”

Immár kilenc éve, hogy Köröm Községben hagyománnyá vált a Roma Kultúra Világnapjának megünneplése április 8-án. 2015-ben került először megrendezésre, és azóta folyamatosan minden évben, kivéve 2020-ban, amikor a covid járvány miatt elmaradt.

Ebben az évben a Roma Kultúra Világnapja alkalmából megemlékeztünk a Roma Világkongresszusról, amelyet először 1971. április 7-e és április 12-e közt tartottak Chelsfieldben, az Egyesült Királyságban, London közelében. Ezen a világkongresszuson fogadták el a Roma zászlót, a himnuszukat és jelmondatukat: Opre Roma, Fel Cigányok. 1990-óta Magyarországon is lehetőség nyílt a Roma Kultúra Világnapjának megünneplése. Szent II.

János Pál pápa szerint: „Az inkulturációban az egyház „a népeket kultúrájukkal együtt bekapcsolja saját közösségébe” (...), mert „az értékek és a pozitív formák”, amelyeket minden kultúra hordoz, „gazdagítják azt a módot, ahogyan hirdetik, megértik és megélik az Evangéliumot”. (...) Ily módon „az egyház, befogadva a különböző kultúrák értékeit, ékszerekkel díszített menyasszonnyá válik” (Vigília 2020/2)

A Roma Kultúra Világnapján jobban előtérbe kerülnek a roma hagyományok és azok értékei és alkalmuk van kultúrájuk megünneplésére. Ezért színes és gazdag programok voltak nálunk az ünnepi menüben. Hagyományosan vízre bocsájtottuk a virágkoszorút a Sajón, versek hangzottak el, roma

alkotók festményeiből nyílt kiállítás, autentikus zenéket szólaltattak meg muzsikusaink, de az ének és a tánc sem maradhatott el nem is beszélve a hagyományos ételekről. A résztvevők sok korosztályból tevődtek össze. A színpadon főleg óvodás és iskolás gyerek szerepeltek. A körmenetet a Szendrőládi cursillós kórus kíséri minden évben - így idén is -, akik egyházi könnyű zenével teszik még hangulatosabbá és felemelőbbé az eseményt. A műsort a község polgármestere és a roma nemzetiségi önkormányzat vezetője nyitották meg, köszöntő beszédükkel. A beszédek után kulturális műsor következett.

Az ünnep lényege, hogy a roma nemzetiség megünnepelje saját kultúráját és a fiatalok nemzedékében a kultúrájuk iránti öntudat megerősödjön. Ezt a napot, minden évben, a Verbita Rend JPIC Iroda és Köröm nemzetiségi Önkormányzat együtt közösen szervezi, rendezi meg. Így volt ez ebben az évben is.

Albertus Magnus SVD

Isten adományain nem fog az infláció

Talentumok napjainkban

Ez az évtized a várakozás jegyében telik. A készenlét, Jézus várása azonban, önmagában még nem ad teljes tartalmat az életnek. A virrasztás és a hűség világa feltételezi, hogy Isten országának alakulása hosszabb időt vesz igénybe. Jézus feltámadása után úgy gondolták, hogy az időt az ő második eljövetele fogja lezárni. Később megértették, hogy mindenkinek megvan az egyéni ideje, amely saját halálával záródik le, s neki erről kell számot adni. De hogyan kell ezt az időt kihasználni? Mi legyen a hitből fakadó magatartás?

Az Ószövetségben a törvény megtartása. Jézus korában a törvény magyarázóit annál értékesebbnek tartották egy életet, minél aprólékosabban alkalmazták benne a törvény betűjét, minden élethelyzetben. Jézus abban látja az ember tökéletességét, ha valakinek az életét az Isten és ember iránti szeretet irányítja. Az Isten országa bennünk, a

kegyelmi adományok kiadását jelenti. Nekünk ezeket az adományokat kell kamatoztatni.

Rátermettségünk mértéke szerint kapjuk a talentumokat. Isten országának javaival való sáfárkodás, bátorságot, elszántságot, hűséget és hitet követel. Régen és most is, az üldözések meg is mutatják ezt.

Aki többet kapott, attól többet is várnak. Aki a kicsiben hű, arra az Úr nem evilági hatalmat bíz.

Aki elrejt, attól elveszik.

Ez az örök élet törvénye: akinek érdemei vannak, az kap még hozzá, hogy bővelkedjék, akinek nincsenek érdemei, azt is elveszik tőle, amije volt.

Az örök élet nem tárgyi adományokban való bővelkedés, hanem az emberi élet kiteljesedése és részesedés az isteni életben. Aki üdvözülni, az éppen ezt a teljességet éli meg, azért érvényes rá, hogy akinek van, az még kap. A kárhozatban viszont az élet értelme és célja vesz el, tehát az a teljes meghiúsulás.

Életünkért felelősséggel tartozunk Istennek, s ezt a felelősséget semmiféle emberi szempont nem homályosíthatja el. A hit szerinti élet, az erények gyakorlása egyre nagyobb bátorságot követel, mert Isten uralma mellett kell tanúskodni. A hűséget, a szeretetet, kockázat nélkül nem lehet igazolni.

A mindennapi vallásos életben akad-

nak olyanok is, akik úgy gondolják, hogy ők semmiféle talentumot nem kaptak. Legfeljebb sikertelenséget és szenvedést. Jézus bemutatta, hogy a szenvedés elfogadása és vállalása is lehet talentum, lehet belőle engedelmességet tanulni (Zsid 5,8), s lehet úgy fogadni, mint áldozatot. Az apostoli igehirdetés már arról beszél, hogy szenvedésünkkel ki lehet egészíteni, ami hiányzik Krisztus szenvedéséből (Kol 1,24). A benső kegyelmi adomány éppen arra segít, hogy a nehézségek közepette is gyakoroljuk a keresztény erényeket.

*Istenem,
ahogy egyre inkább beengedsz szívedbe,
ráeszmélek, hogy olyan emberek
kísérnek utamon,
akiket te ugyanúgy szeretsz, mint
engem.*

*A te irgalmas szívedben
mindenki számára van hely.
Senkit sem hagysz magára.
Ajándékozz meg irgalmassággal,
Istenem,
hogy végtelen irgalmad láthatóvá
válhassék
abban, ahogyan én irgalmas vagyok
testvéreimmel.
Ámen.*

*Kovács Ferenc atya
Pécsi Egyházmegye*

Verbita plébániák

Szent Kereszt felmagasztalása plébánia
9800 Vasvár, Bartók Béla u. 3/A
tel.: +36 94 370 142

- Alsóújlak (Szent István király) filia
- Rábahídvég (Szentháromság) filia
- Püspökmolnári (Szent Tamás apostol) filia
- Vasvár-Kismakfa (Magyarok Nagyasszonya)
- Vasvár-Nagymákfa (Jézus Szíve) kápolna

Kisboldogasszony plébánia
3577 Köröm, Kossuth u. 23.
tel.: +36 49 355 488

- Girincs (Nagyboldogasszony) plébánia
- Kiscséc (Szent Anna) filia
- Kesznyéten (Árpád-házi Szent Erzsébet) filia
- Sajóhidvég (Szent Jakab apostol) filia

Szentháromság plébánia
2060 Bicske, Hősök tere 1.
tel.: +36 22 350 751

- Alcsútdoboz (Jézus Szíve) plébánia
- Felcsút (Nagyboldogasszony) plébánia
- Csabdi (Szent László) plébánia
- Óbarok (Szent Kereszt felmagasztalása) filia
- Szárliget (Szárligeti Mária Magdolna) filia
- Nagyegyháza temetőkápolna
- Vasztlépuszta (Magyarok Nagyasszonya) filia

Mindenszentek plébánia
9725 Kőszegszerdahely,
Kossuth Lajos utca 41.
tel.: + 36 94 399 052

- Bozsok (Szent Anna) filia
- Cák (Szent Péter és Pál apostolok) filia
- Kőszegdoroszló (Szent Márton püspök) filia
- Velem (Szent Vid) kápolna

„Workshop for SVD Lay Partners” Nemi-Róma

Egy résztvevő élményei szövegben és képekben

Az Isteni Ige Társasága (SVD), Isten Igéjének minél szélesebb és hathatósabb terjedésének további előmozdítására a laikusok bevonásával, immár második alkalommal rendezte meg - 2024. február 18. és március 2. között - a Laikus Partnerek - segítők, támogatók - műhelyfoglalkozását a Róma melletti Nemiben található Verbita (SVD) Konferencia és Lelkigyakorlatos Központban.

38-an voltunk laikus résztvevők, akik a világ öt kontinenséről: Észak-, és Dél-Amerika, Európa, Ázsia, Ausztrália-Óceánia, Afrika, annak húsz országából: USA, Mexikó, Brazília, Chile, Paraguay, Ecuador, Argentína, Portugália, Spanyolország, Olaszország, Lengyelország, Ausztria, Magyarország, India, Fülöp-szigetek, Indonézia, Kelet-Timor, Ausztrália, Kenya, Angola, Zambia, Dél-Afrikai Köztársaság, érkeztek.

Isten kegyelméből és az Isteni Ige Társaság, magyarországi Provincia rendi elöljáróinak bizalmából, hazánkat, szerény személyem képviselte, mint a Férfiak a Misszióért SVD laikus támogató csoport tagja.

A rendezvény helyszíne - Nemi - a szerzetesrend alapító atyjának, Szent Arnold Janssennek, előremutató elképzelését idézte. A dombra épített templom és épület, valamint a domb aljában elterülő tó a Mandulafenyők gyűrűjében, Jézus működési helyét, a

Genezáreti tavat és környékét elevenítette meg.

Ebben az ideális környezetben, animáltak minket, Stanislaus T. Lazar SVD atya, Carlos José Ferrada Montero SVD testvér és természetesen a Szentlélek, akinek a jelenlétét folyamatosan éreztük.

Miután az első nap, vasárnap mindenki megérkezett, az együtt elköltött vacsora után egy rövid bemutatkozással gyorsan megismerkedtünk. Nem volt nehéz, mivel ismeretlenül is ismerősként köszöntöttük egymást. A Szentlélek így működik.

Majd nyugovóra tértünk szobáinkba hála telt szívvel, hogy másnap megkezdjük a közös munkát az előre megadott program szerint.

Minden napot reggeli imával kezdünk. Délelőtt és délután egyaránt voltak előadások más-más SVD atya, illetve testvér vezetésével. Közötte szentmisén vettünk részt. Az előadásokon hallotta-

kat kiscsoportos foglalkozásokon dolgoztuk fel.

Beszéltünk többek között: Földünk és a rajta élők mai állapotáról, a laikusok helyzetéről a világban, az SVD Misszió jelentőségéről a mai világban, az eddig kiépített Laikus Partner kapcsolataikról, annak eredményeiről és fontosságáról, valamint az SVD Misszió további törekvéseiről.

Megismerhettük Szent Arnold spirituálisát, az inkulturáció mélyebb tartalmát és jelentőségét, az Isteni Ige szerepét a kommunikációban és cselekvésben.

De betekintést nyertünk az SVD két női ágának, az SSps és SSpsAP Nővérek tevékenységébe is.

Az előadásokat nemcsak hallgattuk, hanem megadott szempontok alapján, csoportszinteken feldolgoztuk, majd eredményeinket megosztottuk egymással.

Az előadássorozat zárásaként, ízelítőt kaptunk, a meghívott előadóktól, a Bencés-, és a La Salle szerzetesrend történetéről, működéséről, a laikusokkal való kapcsolataikról és annak felépítményéről.

Az előadások nyelve angol és spanyol volt, mivel ez a két hivatalos nyelve a Rendnek.

Ezen nyelvek egyikének ismerete, kritériuma volt a rendezvényen való részvételnek is. Ezért két verbita atya - Reynaldo Rodrigo Román Diaz SVD és Marlon Bobier Vargas SVD - fordította szinkronban, az előadásokat, valamint a feltett kérdéseket és válaszokat is.

Ez indokolta azt, hogy a szervezők már érkezésünk előtt 6 csoportot és állandó csoportbeosztást készítettek

a nyelvismeret alapján, ügyelve, hogy minden csoportban különböző zónákból kerüljenek össze a tagok a kiscsoportos munkához.

Küldetésünk gyakorlása céljából, napi beosztás szerint végezték az egyes csoportok, mind a liturgikus szolgálatot (felolvasás, ének), mind a közös étkezéshez szükséges előkészületet (terítés, asztali áldás) és annak végeztével természetesen a rendrakást is.

A világ Földrészeit, a Verebita Rend - misszió szempontok alapján - négy zónára osztja fel: AFRAM (Afrika), ASPAC (Ázsia és Ausztrália-Óceánia), EURÓPA, PANAM (Észak-, és Dél-Amerika).

Ebből adódóan a mi csoportunk - a 4-es csoport - összetétele az alábbiak szerint alakult: India, USA, Indonézia, Kelet-Timor, Magyarország, Olaszország. Togoból is lett volna még egy hölgy, de sajnos ő nem kapott vízumot.

A nap befejezésekként, minden nap, vacsora után egy-egy résztvevő mutat be hazája társadalmi, kulturális sajátosságait és az ebből fakadó SVD Laikus Partner csoportjának tevékenységeit, akiket képviselt.

Bár a nap végére elfáradtunk, de a jókedvünk és az együttlét öröme mindig frissen tartott. Így mindig maradt kedvünk és erőnk is egy-egy esti közös játékra, beszélgetésre, lazításra az adott nap lezárásához.

Figyelmességben sem szenvedtünk hiányt!

Shirley Mendozának a Fülöp-szigetéről és nekem is, ezekben a napokban volt a születésnapunk. Váratlan meglepetésként ért mindkettőnk, hogy ezen a napon, már korán a reggelinél, mindenki közösen megköszöntött és áldást mondott ránk. Nagyon megható és felemelő érzés volt.

Mivel Shirley kerek évszámot töltött be, különösen meghatódott. Elmesélte, hogy mindig is azért imádkozott, hogy a 60. születésnapját Rómában tudja megünnepelni. Imái meghallgatásra találtak!

A kéthetes program részeként szerepelt egy-egy napos kirándulás is, Assisibe és Rómába.

Assisiben megtekintettük a város szentjeinek - Szent Ferencnek és Szent

Klárának - a kegyhelyeit, ahol mindnyájan imádságban kértük közbenjárásukat közös és egyéni szándékainkért, hogy „Az Ige világossága és a kegyelem Lelke elől hátráljon meg a bűn sötétsége és a hitetlenség éjszakája, és éljen Jézus szíve az emberek szívében.”

Rómába kétszer is kirándultunk. Első alkalommal a négy legfontosabb bazilikából háromban jártunk: a falakon kívüli Szent Pálban, a Lateraniban és a Santa Maria Maggioreban.

A második alkalom nagy örömünkre pápai audiencia volt, amin részt vettünk és részesültünk pápai áldásban is. Együttal az előző alkalomkor elmaradt Szent Péter bazilikát is megtekintettük.

További kegyelmi élmény volt számomra, hogy Assisiben, a Santa Maria degli Angeli bazilikának egyik kápolnájában és Rómában a Domitilla Katakombában bemutatott szentmiséken diakónusként szolgálhattam.

A kéthetes együttlétünk lezárásaként, ünnepi záró szentmise keretében, küldetésünk megerősítésére a jelképes Missziós keresztünket is megkaptuk.

Nehéz összefoglalni röviden, e két hét kegyelmi-, tapasztalati-, és megélt örömteli gazdagságát, amiket kaptam és majd tovább is kell adnom. Talán egy evangéliumi kép segítségével próbálom megfogalmazni:

Mint Szent Péter - amikor a vízre lépett, hogy odamenjen Jézushoz - indultam el Nemibe, vagyis nem tudtam mi

fog történni velem, de hittem, hogy valami jó, amit a Szentlélek vezérel.

Megérkezve és megismerve a résztvevőket a világ minden tájáról, majd együtt megtapasztalva a Szentlélek munkamódszereit az Isten Igéje által, végtelen öröm és hála töltött el, hogy Isten országa valóban köztünk van és a világ a mi plébániánk!

Teljesítsük küldetésünket!

*Szlávik András
állandó diakónus,
SVD Lay Partner*

**VILÁGPÓSTA
ONLINE**

verbita.hu/vilagposta

Verbita hírek négy égtájról

Az Isteni Ige Társasága a világ minden földrészén jelen van. A rend négy zónát, kontinenseket magukba foglaló szervezeti egységet alakított ki: az AFRAM Afrikát és Madagaszkárt; az ASPAC Ázsiát és Óceániát; az EUROPA kontinensünket; a PANAM pedig az amerikai földrészt fedi le. Rovatunkban az egyes zónák híreiről, eseményeiről olvashatnak.

AFRAM

Uganda

Úton a béke és a megértés felé Ugandában

A nagybőjti időszakban a keresztények a világ minden táján különféle tevékenységeket végeznek, mint például zarándoklatok, imaalkalmak és keresztút, hogy felkészüljenek a húsvétra. Ugandai közösségünkben különleges zarándoklatot szerveztünk az aruai egyházmegyéből származó dél-szudáni keresztények számára. Ennek a zarándoklatnak a célja a békéért való imádkozás, különösen Dél-Szudánban.

Nagypénteken, a nagyhét legünnepélyesebb napján zarándoklatot szerveztünk közösségünk minden kereszténye számára. Különböző iskoláktól a templomokig gyalogolunk öt zónán keresztül, körülbelül öt kilométeren. A meleg idő ellenére mindenki lelkesen vett részt, sétálva, imádkozva és énekelve elméltünk Jézus Krisztus szenvedéséről. Ezen a napon kizárólag Krisztus szenvedéséről való megemlékezésre összpontosítottunk, tehát nem volt tánc.

Idén külön gondoskodtunk arról, hogy a gyerekek aktívabban vegyenek részt a nagybőjti időszakban. Francisca SSpS nővér, Andrzej Marek Dzida SVD atya, Mariacel SSpS nővér és más önkéntesek minden pénteken gyerekeket visznek a Szt. Bakhita templomba keresztútra. Ez segít a gyerekeknek megérteni Jézus szenvedését és azt, hogy hogyan imádkozzanak áhítattal.

A keresztúton a hőség ellenére lelkesen sétáltak a gyerekek, van, aki kis keresztet vitt, míg mások a keresztút állomásait ábrázoló képeket tartottak

kezükben. Utána összegyűltünk a Szt. Bakhita templomban, hogy kifejezzük hálánkat Istennek, és áldást kapjunk Dzida atyától. A mosoly a gyerekek arcán, a fáradság ellenére, örömeiket fejezte ki.

Zarándoklatunk nemcsak a keresztények hitét erősíti, hanem a katolikus egyház tevékenységét is megismerteti a környező közösséggel. Észrevettük, hogy különböző vallási háttérű emberek üdvözölnek minket, és vizet kínálnak séta közben. Vannak, akik rövid időre csatlakoznak hozzánk imádkozni, amikor meglátnak minket a Szt. Bakhita templomnál.

Ezekkel a cselekedeteinkkel arra törekszünk, hogy szeretetet, irgalmat és békét terjesszünk, tükrözve Jézus Krisztus tanításait. Erőfeszítéseinket a verbiták Dél-Szudán-Uganda alapítványi közösség csapata támogatja, akik fáradhatatlanul azon dolgoznak, hogy ezek az események megvalósulhassanak.

Uganda SVD team

Mozambik, Manga

Szolidaritási keresztút Cabo Delgadoért

Az elmúlt néhány évben Észak-Mozambikot háború és vérontás jellemezte a Cabo Delgado tartományban elkövetett állandó terrortámadások miatt. A kereszt megtapasztalása nagyon fájdalmas élmény a háború áldozatainak, főleg a gyerekeknek és nőknek.

Ez a háború sokak lelkiismeretét felébresztette a szolidaritás iránt, annak ellenére, hogy szegények. A háborús övezetből elmenekült családokat Pembában és környékén szállásolták el biztonságban. Jóérzésű emberek a legkülönbözőbb dolgokkal látták el a menekülteket. A közelmúlt ciklonjai megnehezítették a létfeltételeket és fokozták a kihívásokat, amelyekkel a nomádokhoz hasonló életet élők szembe-sültek akár a felkelők támadásai, akár természeti katasztrófák révén, amelyek tovább súlyosbították nehézségeiket. E megpróbáltatások közepette azonban a közösségek figyelemre méltó rugalmas-

ságot és egységet mutattak az ima és a jótékonyági cselekedetek révén.

Ez a szellemiség megnyilvánult, amikor a beirai érsekséghez tartozó Mangából származó fiatalok Yohanes Meko Hayong SVD, spirituális vezetőjük irányítása alatt március 16-án keresztutat szerveztek. Ez az esemény most nemcsak Jézusnak ez emberiség üdvéért való szenvedéséről szólt, hanem alkalmat adott arra is, hogy imájukkal kifejezzék szolidaritásukat az észak-mozambiki Cabo Delgado katasztrófa sújtottakkal, valamint a közelmúltban a Filipo nevű súlyos trópusi vihar által hajléktalanná váltak iránt.

A Jézus Krisztus által megtett keresztút minden egyes állomásán átélhetők azok a helyzetek, amelyeken Mozambik lakosai átmennek. Elméltünk azon, amit Jézus az egyes állomásokon kinyilatkoztatott. Az a tény, hogy mozdulunk, megállunk, keresztet vetünk, letérdelünk, újra felállunk, hallgatunk és válaszolunk, felidézi Jézust a kálvárián, felidézi a sok mozambiki végtelen szenvedését ezekben az embert próbáló pillanatokban.

Jézus keresztje elmélyülő imára és elköteleződésre hív bennünket, hogy feláldozzuk magunkat Krisztus követéséért. Tudhatjuk, hogy teljesítettük kötelességünket, amikor az elköteleződés elősegíti a Krisztussal való mélyebb és személyes találkozást, amikor jobban szeretünk és több áldozatot hozunk. A kereszt lelkiége által megújulva, új remény ébred az emberek szívében.

Fr. Fabian Kalaluka Mate SVD tartományfőnök

ASPAC

Ausztrália tartomány

Isten igéjének vasárnapja Ausztráliában

2019 szeptemberében Ferenc pápa bevezette Isten Igéjének vasárnapját, hogy Aperuit Illis apostoli levelével ösztönözze a Szentírás ünneplését, tanulmányozását és terjesztését. A pápa

az évközi idő harmadik vasárnapját jelezte ki erre a célra, ezzel Isten Igéjének fontosságára kívánta felhívni a figyelmet az egyház életében.

Az Ausztrál Katolikus Püspöki Konferencia azonban figyelembe véve az ausztráliai januári ünnepi szezonot úgy döntött, hogy az ünneplést február első vasárnapjára helyezi át. Ez a kiigazítás lehetővé tette, hogy több ember vegyen részt és értékelje Isten igéjének vasárnapjának jelentőségét.

Ausztrália-szerte a verbita igazgatás alá tartozó plébániák és apostoli területek különböző eseményekkel ünnepelték ezt az alkalmat, mint például a Biblia trónra emelése a szentmise alatt, bibliai vetélkedők és a Szentírásról szóló szemináriumok. Annak ellenére, hogy az ünneplés dátuma a világ többi részétől eltér, Ausztrália továbbra is elkötelezett amellett, hogy hangsúlyozza Isten igéjének fontosságát mind a szentmisékben, mind a mindennapi életben.

Az Ausztrál Katolikus Püspöki Konferencia támogatja ennek az ünnepnek a megtartását azzal, hogy értékes forrásokat biztosít a honlapján, beleértve a liturgikus jegyzeteket, imákat, elmélkedéseket és a közösségi média grafikáit. Ez bizonyítja Ausztrália elkötelezettségét, hogy tiszteletben tartja Isten Igéjének vasárnapját, még akkor is, ha más időpontban tartják, mint más országokban.

Elmer I. Ibarra SVD a biblia apostolság koordinátora

EURÓPA

Lengyelország, Chludowo

Marian Zelazek SVD boldoggá avatási eljárása

2023. december 8-án lezárult Fr. Marian Zelazek SVD boldoggá avatási perének kezdeti szakasza a lengyelországi Chludowóban. Fr. Zelazek, az elhivatott misszionárius, 56 évet töltött Indiában, és szenvedélyesen szolgálta a szegényeket és a betegeket, különösen a leprában szenvedőket. A chludowói verbita

plébániatemplomban megtartott ünnepi ülés különleges jelentőséggel bír. Fr. Marian szavai szerint: „Ó, boldog Chludowo, amely oly sok tanúságtevőt és mártírt adott.” Fr. Henryk Kaluza SVD, helyettes posztulátor Fr. Zelazek „nagy szeretetét és kedvességét” hangsúlyozta, aláhúzáva a közösségben betöltött jelentős szerepét. A boldoggá avatási folyamat párhuzamosan zajlik Indiában, ahol Fr. Zelazek elhunyt. Fr. Kaluza szerepe az információk gyűjtése Fr. Zelazek életéről és életszentségéről. Reményét fejezte ki a pozitív kimenetel iránt: „elkezdődött és bízunk az örömteli végkifejletben.”

A záróülést követően Stanisław Gadecki érsek, poznańi metropolita ünnepi szentmisét mutatott be. Az érsek kiemelte Fr. Zelazek kivételes missziós munkáját, hangsúlyozva azt a meggyőződését, hogy az evangélium túlmutat a szociális munkán. Párhuzamot vont Fr. Zelazek, valamint Kalkuttai Szent Teréz anyja és Boldog Fr. John Beyzym leprások iránti odaadó szolgálata között. Gadecki érsek a szentmisét azzal zárta, hogy buzdította a híveket, hogy imádkozzanak a boldoggá avatási folyamat sikeréért, amellyel kifejezzük közös vágyukat, hogy tanúi legyenek, amikor Fr. Zelazeket boldoggá nyilvánítják.

John Barwa SVD érsek 2018. február 11-én kezdeményezte a boldoggá avatási eljárást az indiai Puriban, Fr. Zelazek születésének 100. évfordulója alkalmából. A szükséges lépések megtörténtek, beleértve orissa régió püspöki konferenciája, valamint a lengyel tartomány és az általános rendfőnök egyhangú beleegyezését. A Szentek Ügyeinek Kongregációja megadta a Nihil Obstatot, és a folyamat hivatalosan 2018. augusztus 25-vel megkezdődött. Fr. A Kurian Thazhathuveetil SVD a posztulátor, Fr. Henryk Kaluza SVD pedig helyettes posztulátorként tevékenykedik Lengyelországban. A folyamatot a poznańi érsekség felügyeli, amely Fr. Zelazek szülővárosa.

Andrzej Danilewicz SVD

PANAM

Chile, Valparaíso

Püspöki felhívás a valparaísoi tüzeset után

A Valparaíso régió és a környező településeken végigsöprő pusztító tüzek után Jorge Vega Velasco, a Valparaísoi Egyházmegye verbita püspöke lépéseket tett, hogy enyhítsen az érintett közösségek sürgős szükségletein. Több mint 40.000 ember kényszerült elhagyni otthonát, és több mint 130 ember vesztette életét tragikus körülmények közt. Ennek a katasztrófának a hatása továbbra is visszhangzik az egész régióban, családokat és közösségeket továbbra is kétségek közt tartva.

Vega Velasco püspök a közelmúltban frissen értékelve a vészhelyzetet, hangsúlyozta, hogy különösen az azonnali segítségnyújtás életbe vágóan fontos a tüzek következményeivel küzdők számára. A tragédia hatalmasága kiemeli a szolidaritás erejét és ráirányítja a figyelmet a helyi és nemzetközi közösségek támogatására.

Felismerve a válság nagyságát, Vega Velasco püspök felszólította a lakosságot, hogy nyújtsanak segítő kezet a rászorulóknak. Ezenkívül a püspök hangsúlyozta, mennyire fontos együttműködni a Caritas Chile és a Caritas Valparaíso által vezetett, folyamatban lévő kampányokban. Ezek a szervezetek kulcsfontosságúak abban, hogy azonnali segítséget tudnak nyújtani a tűzvész által érintetteknek, beleértve a lakhatást, az ételmezt és az orvosi ellátást.

Miközben az érintett közösségek arra törekednek, hogy kiheverjék ezt a tragédiát és kilábaljanak a helyzetből, Vega Velasco püspök arra is buzdítja az embereket, hogy engedjék, hogy Krisztus fénye ráragyogjon a sokat szenvedett közösségre, reményt, együttérzést és szolidaritást kínálva a nehézségekkel szemben.

Bishop Vega közleménye

Összeállította: Hajós Katalin

A Jézus imák ereje

Dr. Csókay András tanúságtétele megtéréseiről

Csókay András nemzetközi hírű magyar idegsebész úgy tartja: az imádság előre viszi a tudományt. Állítja, hogy számos innovációs megoldását a Jézus imáknak köszönheti. Nyugdíjazása után, most Salgótarjánban és Nigériában, egy egyházi kórházban operál.

Már évek óta figyelemmel követem Csókay András nyilatkozatait, tanúságtételeit a sajtó legkülönbözőbb hasábjain, de igazán megdöbbentő, mély nyomat egy podcast felvételen - a Tereferé B.Király Györgyivel - elmondottakkal gyakorolt rám.

Itt tudtam meg, hogy nála az orvostudomány és a hit kéz a kézben jár, és azt is, hogy nagyon sok kreatív és innovációs műtéti megoldását a Jézus imák segítették. Ilyen élménye volt 2019-ben, a bangladesi ikrek szétválasztásakor is.

„Volt egy olyan szituáció a harmadik órában, amikor azt hittem, hogy meghalnak a kezeim között, mert nem lehetett vérzést csillapítani. Ezalatt végig mondtam a Jézus imát: Uram könyörülj rajtam bűnös emberen. Nagyon erősen koncentrálni mondtam és közben megjött az a technikai megoldás, amivel el tudtam állítani ezt a vérzést. De a felkészülés során is öt fontos innovációt kaptam.

A Jézus imáról azt kell tudni, hogy azt akkor tanultam meg, amikor tragikus módon elvesztettem a tizedik születésnapján Marci fiamat. 16 hónapig depressziós voltam, csak vonszoltam magam. Úgy gondoltam, hogy azért a sok bűnért, amit elkövettem 42 éves koromig, ez kijárt. Rájöttem, hogy az igazán mély hitet csak értelem útján szerezhetjük meg. Én 16 hónap után értettem meg, hogy mi történik az utolsó vacsora termében,

amikor Jézus belép, frissen, fiatalon, teljes erejében és nem úgy néz ki, mint nagypénteken fél háromkor a kereszten. Amikor ez megvilágosodott előttem - értelmi úton - akkor éreztem, hogy meggyógyultam.”

A beszélgetés során szóba került Csókay András könyve az Agysebészet rózsafüzérével is. Ebben a könyvben szó van - többek között - az egyik leghíresebb műtéti eljárásáról, az éralagút módszerről. Ennek lényege: a koponyacsont elvételét követően az úgynevezett Betlehem párnákkal védik meg a duzzadó agy felszín ereit a csontszél általi leszorítástól. Az elnevezés összefüggésben van Jézus Krisztus születésével: ő az egész emberiség megváltására született, míg az éralagút-módszerrel meggyógyított, gyakran menthetetlennek látszó betegek mintegy újjászületnek.

„Igen. Azóta már 270 ilyen műtétet végeztek el és a világban mindenütt alkalmazzák. Kongresszusokon is találkozom vele. A világ jobban elfogadná azt, ha én hősködnék, hogy milyen okos vagyok, mert ilyeneket kitalálok. De én igazolni tudom, hogy 42 éves koromig semmi kreatív innovációm nem volt. Amikor elindultam a megtérés útján és felvettem a názáreti Jézussal a kapcsolatot, csak onnantól kezdve lett. A tudomány meg az egész világ menekül a szakralitás elől. Ezért nem megy olyan sebességgel előre, ahogy kellene.

Nekem volt egy első megtérésem 25 éve, amikor, mint tékozló fiú jöttem vissza. Utána jött egy második megtérés 14 évvel később Marci fiam halála után. Elgondolkoztam, hogy miért kellett ezt kapnom. Aztán rájöttem, hogy azért, mert a megtérés által kialakult bennem egyfajta vallásos gőg. A

fájdalom lerántja az embert a mélységbe, az igazsághoz. De az Isten szeretőinek minden a javukra válik. Ezt én maximálisan átéltem a tragédia által. Mélyebb lett a hitem, jobbak lettek az emberi kapcsolataim. De a kereszténységnek az egyik legnagyobb próbájával, az ellenség szeretettel még hadilábon állok. Talán életünkben ez a legnagyobb próba. Tudjuk-e az ellenségeinket szeretni, akik életünkre, egzisztenciánkra törnek. Meg tudjuk-e látni, hogy ők is Istennek a teremtményei.”

A nemzetközi hírű agysebész elmondta, hogy ahhoz, hogy valaki jó orvos legyen, különleges személyiségjegyekkel kell, hogy rendelkezzen, mint Albert Schweitzer, Kalkuttai Szent Teréz és Boldog Batthyány Strattmann László.

„Albert Schweitzer és Teréz anyja, ők a misszió bátorsága. Én eddig 10 nigériai misszióban voltam és 6 bangladesiben. Itt azért az emberben kell, hogy legyen egyfajta bátorság. Kalkutta sem egy biztonságos hely, Teréz anyja mégis kiment a kalkuttai utcákra. Ezekről a nagy elődökből erőt merít az ember, sőt kéri a közbenjárásukat. Batthyány Strattmann is missziót csinált, de neki az élete nem forgott veszélyben. Benne a hihetetlen életerő és a nagyelkűség, amivel a betegeket kezelte, az volt példa értékű.”

A nigériai misszióknak is különleges története van. Hogy került Csókay doktor kapcsolatba Nigériával és hogy jött az ötlet, hogy missziós orvosként gyerek életeket mentsen?

„Marci halála kapcsán, amikor megtanultam a Jézus imát, voltam Medzsugorjában egy tanúságtételen és onnan indult el a nigériai misszió. Ez a hívás itt jött a Szűzanyától. Természetesen ott volt ehhez a híváshoz egy nigériai pap, aki hallgatta a tanúságtételemet és az ővele történt beszélgetések kapcsán jött létre a nigériai misszió.

Egyetlen egy dolgunk van hívó keresztény emberként, figyelni arra, hogy mire indít ott belül téged az Úr Jézus, a Szűzanya. Azután kell menni. Nem kell nagy terveket szólni.”

Seregély István

Három történet a kommunizmus idejéből

A párttitkár és a majmok esete

Szent János Evangéliuma 16,33 versében azt mondja Jézus az apostolainak, hogy „Azért mondtam el ezeket nektek, hogy békességet találjatok bennem. A világban üldözést szenvedtek, de bízattok, mert legyőztem a világot.” Az azóta eltelt kétezer évben gyakoriak voltak a keresztény üldözések a világon, a legutolsó nálunk Magyarországon éppen egy emberöltővel ezelőtt, a kommunizmus bukásával fejeződött be. A mai fiatal generáció számára ma már ismeretlenek azok a körülmények, amik között akkoriban éltünk, például, hogy néhányan mártírokká is váltak azokban az években. Bár a mi országunkban szerencsére nem sokan váltak fizikailag mártírokká, az elég gyakori volt, hogy az embereknek titkolniuk kellett a vallási hovatartozásukat, ha nem akarták kitenni magukat annak, hogy elbocsássák őket a munkahelyükről. Két területen, nevezetesen a jogi karokon és a tanárképzésben pedig kifejezetten meg volt tiltva, hogy az egyetemeken felvegyenek vallásos diákokat. És a kommunista párt helyi vezetőinek előírták azt a feladatot, hogy vallásellenes előadásokat szervezzenek úgy mond „a lakosság felvilágosítására”.

Ki teremtette a majmokat?

Az egyik akkori főnököm, egy kommunista lapszerkesztő is ilyen feladatot kapott, egyszer le kellett neki mennie egy vidéki faluba, ahol a helyi párttitkár megszervezett számára egy ilyen ateista propaganda előadást a helyi kultúrházban. Konkrétan az volt a feladata, hogy meggyőzze az embereket arról, hogy nincs Isten és ennek megfelelően az embereket nem Isten teremtette, hanem az emberek a majomtól származnak. Ennek hallatán a falubeliek felháborodtak, és azt kiabálták, hogy ők emberek és nem állatok. És azt mondogatták, hogy az előadó hülyeségeket beszél. Ezt a kellemetlen helyzetet látva a helyi kommunista pártszervezet titkára a következőképpen próbálta megnyugtani a falubelieket:

- Maradjanak nyugalomban emberek! Mert ez az elmélet nem igazán felháborító, hiszen jól tudjuk, hogy a majmokat is az Isten teremtette.

Anatómia vizsga az Orvostudományi Egyetemen

A hetvenes évek elején az egyik budapesti egyetemen tanítottam matematikát, ahol ezáltal szoros munka-kapcsolatba kerültem az egyik budapesti munkáskerület kommunista tanácselnökével. Ő mesélte nekem (némi büszkeséggel) hogy - akkori szóhasználat: „a felszabadulás után” - minden egyetemen bevezették a marxizmus és a dialektikus materializmus oktatását, és a főnökei őt nevezték ki - az ötvenes években - a budapesti Orvostudományi Egyetemre ezeknek a tantárgyaknak az oktatására. Ott azt látta, hogy a „reakciós professzorok” egy része mindig megbuktatta a sokszor még jó latin tudással rendelkező, munkás, vagy paraszt családból származó diákokat, akiket viszont a párt szeretett volna az orvosi diplomához hozzá segíteni. Ezért azt találta ki, hogy ő viszont a „reakciós polgári családokból” származó diákokat fogja megbuktatni a marxizmus és dialektikus materializmus tantárgyakból. Ez persze a professzoroknak nem tetszett és így megbeszélték, hogy ő majd átengedi a marxizmus vizsgákon a „reakciós” diákokat, és cserében a professzorok majd az anatómia vizsgákon át fogják engedni az ő általa listára vett baloldali mentalitású diákokat.

Egy ősz hajú öreg ember a templom falán

Mi, akik alaposabban tanulmányoztuk a hittant azokban az időkben, megértettük, hogy a modern felfogás szerint Isten nem egy testi valóságban emberhez hasonló lény valami távoli helyen a csillagok között, hanem ő a „Legfőbb Lény” metafizikailag minden lét végső alapja és oka. Az ő neve az Ószövetségben Jahve, az Újszövetségben pedig ő a három isteni személy, az Atya a Fiú és Szentlélek egy lényege. Ő maga láthatatlan, ahogy Szent János apostol első levelének 4,12 verse írja: „Az Isten soha nem látta senki sem”. Ő minden létezés, mozgás és élet forrása, maga a transzcendencia.

Az akkori állami oktatási rendszerben ezt a felfogást persze nem ismertették. A minden egyetemen kötelező „dialektikus materializmus” nevű tantárgy keretén

belül azt tanították, hogy csak az anyagi világ létezik. Az egyetemi felvételi vizsgákon gyakran visszautasították azokat a diákokat akik nem ezt a felfogást vallották. Emiatt aztán az egyetemi felvételi vizsga komoly gondokat okozott a vallásos hallgatóknak. Ha felfedték, hogy hisznek Istenben, akkor az egyetem megtagadta a felvételüket. De ha ezt letagadták és azt mondták, hogy nem hisznek Istenben, akkor úgy érezték, hogy a vallási törvények szerint bűnt követnek el.

Akkoriban történt, hogy egy későbbi kollégám-, egy nagyon vallásos fiatalember elment az egyetemi felvételi vizsgájára, ahol az első kérdés az volt, hogy:

- Maga hisz-e Istenben?

Erre ő zavarba jött, hogy mit válaszoljon, hogy ne hazudjon, de lehetőleg mégse utasítsák el a felvételi kérelmét. Ezért elkezdett mellébeszélni és visszakerdezt, hogy:

- Hát attól függ, hogy mit értünk az alatt, hogy „Isten”?

Látva a diák zavarát, a vizsgáztató segíteni akart a fiatal fiúnak, és a következőképpen pontosította a kérdést:

- Nagyon jól tudja, Tamás, hogy miről van szó. Arról az ősz hajú öregemberről van szó, akinek az arca a templom falára van festve.

Tamás ezt a kérdést hallva megnyugodott, és így válaszolt:

- Tanár úr, én ebben egyáltalán nem hiszek.

Ez bölcs válasz volt, mert Tamást így felvették az egyetemre, amit aztán sikeresen el is végzett. Később még a kandidátusi fokozatot is megszerezve egy tömeg-kommunikációs kutató intézetben kapott egy kutatói állást, majd a magyarországi rendszerváltás, tehát a kommunizmus bukása után ő lett a szociológia professzora az az újonnan megalakított Pázmány Péter Katolikus Egyetemen.

Dr. Márkus Gábor

Gondolatok Isten akaratának felismeréséről

I. rész

„Legyen meg a te akaratod!” A Miatyánkban gyakran imádkozzuk ezt, de sokszor talán csak automatikusan mondjuk. De vajon milyen lenne az a nap, ha reggeltől estig, egész napunkat úgy töltenénk, hogy a saját önzésünket félretéve, az Isten akaratát keresve azt teljesítenénk? Szent Pál azt írja: „az az Isten akarat, hogy megszentelődjünk.” A lelki életnek alapvető kérdése, hogy miben áll Isten akarat, és hogyan tudjuk az felismerni. Jól kell tudni megkülönböztetni saját elképzeléseinket, vágyainkat és az igazi isteni akaratot.

Laczkó Zsolt görögkatolikus atyával beszélgettem, aki a Debreceni Egyetem Klinikai Központ Kenézy Campus kórházlelkésze 22 éve és a Szeretelángot 17 éve ismeri. 2007. áprilisában pedig részt vettünk egy medjugorjei zárándoklaton.

– Miben nyilvánul meg a mindennapi életben Isten akarat?

Isten minden embert sajátos úton vezet. Boldog az, aki úgy érzi, hogy az Úr útján halad. Tudja, hogy élete nincs elhibázva. Ezért képes nyugodt lelkiismerettel dolgozni, imádkozni és haladni. Érzi, hogy élete Istenben van lehorgonyozva.

– De hogy ismerjük fel és találjuk meg Isten akaratát?

Ehhez két tényezőt különösen fontos-

nak tartok: legyen tiszta a múltunk és helyesen döntsünk a jelenben jövőnket illetően.

– Miért fontos a tiszta múlt?

Az Úr Jézus nem egyszer szigorúan lépett fel tanítványaival szemben, súlyos szavakkal bélyegezte meg azokat, akik nem akartak megbocsátani. Amióta kórházlelkész vagyok és súlyos lelki betegekkel is foglalkozom, megértettem, hogy az egyik legrombolóbb érzélem a gyűlölet. Leköti az ember erőit, életét pedig beszűkíti. Lényegénél fogva a gyűlölt személy megsemmisítésére irányul. Ha keményen akarok fogalmazni: a gyűlölet lelki gyilkosság. Mi isszuk meg a halálos mérget és a másik halálát várjuk. Ezért elengedhetetlen, hogy kezdjünk vele valamit. A belső világunk ugyanis károsodik az ellenségeskedés vagy a bosszúvágy hatása alatt. Fontos, hogy tiszta múltunk legyen. Enélkül nincs lelki élet, nincs nyugodt lelkiismeret. Felül kell tehát vizsgálnunk a múltunkat és orvosolni kell a keserűséget.

Nem könnyű maradéktalanul megbocsátani, ezért nem egyszerű napirendre térni az elszenvedett sérelmek fölött. A gyűlölködés, a keserűség, az ellenségeskedés egyike a legrombolóbb lelki tartalmaknak. Az érzelmek elemzéséből tudjuk, hogy a harag beszűkíti az

ember életterét: csak a gyűlölt személyvel, a bosszúval foglalkozik. Itt vagy odaát szeretné látni a másik bűnhődését. Titokban elégtételről álmodozik. Az ilyen negatív érzelmek sokszor álcázott formában jelentkeznek. Néha így: „Meg tudok neki bocsátani, de nem tudom elfelejteni a sértést!” Vagy: „Szeretnék megbocsátani, de nem vagyok képes rá, látni sem akarom”. Ha őszinték vagyunk, akkor ezek a kijelentések azt sejtetik, hogy nem vagyunk hajlandók maradéktalanul megbocsátani. Nem zárom ki annak a lehetőségét sem, hogy valaki őszintén meg akar bocsátani, talán meg is bocsátott, mégsem tud szabadulni az utólagos keserűségtől. Talán azért nem, mert nem volt alkalma saját magának tisztázni az érzelmeit. Maga a vágy, hogy megbocsássunk, még nem elég ahhoz, hogy elmúljon a megbánottság keserűsége. Ez pedig bénítja lelki haladásunkat.

– Miből tudom, hogy mi az Isten akarat?

Krisztus Urunk egész életprogramját, küldetését egy mondatba tömörítette: „Azért jöttem, hogy Atyám akaratát teljesítem.” (Jn 6, 38) Nos, ha kereszténynek lenni annyit jelent, mint Krisztust követni, akkor a mi életprogramunk sem lehet más, mint az, hogy mindig és mindenben keressük, megtaláljuk és kövessük Isten

akaratát. Ez korántsem könnyű feladat. Gondoljunk Kalkuttai Teréz anyára. 18 éven keresztül egy tanító rendben élt szerzetesként. De, amint ezt saját maga vallja, állandó belső tépelődésben élt, hogy valóban ez Isten akarat, az ő életében? A Szeretet Misszionáriusainak alapítása nem egy pillanat műve volt, hanem hosszú keresés végkifejlete.

Persze az életben nemcsak életbevágóan fontos döntések léteznek. Ilyen döntés viszonylag kevés van. De a mindennapi, konkrét helyzetekre, személyekre, feladatokra vonatkozó választások szintén arra köteleznek, hogy bennük és általuk is Isten akaratát keressük, felismerjük és kövessük. Nem elvont, akadémiai problémáról van tehát szó, hanem keresztény életünk mindennapjairól.

Ahhoz, hogy választ adjak a felvetett kérdésre: „Miből tudhatom meg, hogy mi az Isten akarat?” - előbb egy másik kérdésre kell feleletet találnunk: „Mi tulajdonképpen az Isten akarat?”

Általánosságban Isten akaratát úgy fejezhetjük ki, hogy mindig a jót cselekedjük, a rosszat pedig kerüljük. Teológiai kifejezéssel: Isten akarat, hogy minden ember üdvözüljön, elérje végső célját. Ez mindenkire vonatkozó alaptörvény, itt nincs kivétel.

Itt kezdődnek a nehézségek. A kérdés ugyanis úgy üt vissza: de mi a jó a konkrét helyzetben? Ez a dilemma akkor jelentkezik a keresztény ember életében, amikor két, látszólag egyforma jóról van szó. Ha ugyanis a dilemma a jó és a rossz között áll fenn, a választás egyértelmű.

– Hogyan tudom megtalálni, felismerni azt, ami az én számomra jó?

Talán még az sem egészen biztos, hogy ami önmagában jó, az nekem is jó. Íme egy elméleti, de korántsem lehetetlen példa: Sétálunk a Duna parton, arra leszünk figyelmesek, hogy egy fuldokló segítségért kiáltozik. A közelben nincs senki. Egyedül mi nyújthatnánk segítséget. A kérdés: kimenteni a bajban lévő, vagy hagyni, belefúlni a vízbe?

Egyértelmű a válasz, hogy megmenteni. Ez az objektív, önmagában tekintett jó. De csak akkor, ha tudunk úszni! Mert, ha nem, akkor nemcsak, hogy nem leszünk képesek megmenteni a másikat, hanem magunk is vízbe fulladunk. Mit mutat ez az eset? Azt, hogy az objektív jó nem minden esetben jó. A dilemmát tehát úgy kell felállítanunk: Mi az, ami az én számomra a jó?

– Hogy döntsünk?

Alapvető lélektani igazság, hogy amikor döntünk, mindig valami jó mellett döntünk. Mert a döntés csak akkor értelmes, ha jóra irányul. Ha tehát nem a jót választjuk, értelmetlenül, emberi természetünk ellen cselekszünk. Amikor pedig a jót keressük, akkor életünk célját akarjuk megvalósítani. Minden konkrét emberi döntésben ott van a szorongató kérdés: Ki vagyok én tulajdonképpen? Mi az életem célja, értelme? Hogyan és mennyiben képes ez a valami, amit most választok előre vinni a kibontakozásomat? Itt érthetjük meg a döntés magját. Keresztény életünkből tudjuk, hogy életünk végső értelmét Isten alapozza meg. Ezért, amikor azt keressük, hogy nekünk mi a jó, akkor tulajdonképpen azt kérdezzük: vajon a választott jó közelebb visz-e Istenhez és ezáltal életem igazi céljához, az üdvösséghez, vagy nem? Megállapíthatjuk, hogy amikor Isten akaratát keressük, akkor egyben életünk végső értelmét kutatjuk. Isten akarat, azonos végső céllal. Ezért Isten akaratának a keresése hitet követel. Ez a hit arra is kiterjed, hogy szabad elhatározásaink is Isten tervét, akaratát szolgálják. Minden konkrét döntésben, legyen az bármennyire hétköznapi is, a végső értelemkeresés tükröződik vissza: a konkrét elhatározások, választások, döntések akkor fejezik ki Isten akaratát, ha valóban végső célunkat szolgálják.

A választott helyzet, a döntés és a végső rendeltetésünk közötti ÖSSZHANG adja meg a biztonságot, hogy Isten akarat, azonos végső céllal. Ez az összhang nemcsak legbensőbb vágyainknak és keresésünknek felel meg, hanem kritérium arra is, hogy jó úton haladunk.

Isten konkrét akarat, azonos végső céllal. Ez az összhang nemcsak legbensőbb vágyainknak és keresésünknek felel meg, hanem kritérium arra is, hogy jó úton haladunk.

Minden választást imába kell ágyazni. Itt nem a megszokott formulák elmondására gondolok, hanem Isten szeretetének megélmésére. Erre azért van szükség, mert minden döntés elbizonytalanodást is hozhat magával. Az új út keresésénél megbillenhet a belső egyensúly: az ember már nem az, aki eddig volt, de még nem is az, akivé majd válik. Ezért van szükségünk egy közbeeső bizonyosságra, vagyis, hogy Isten egyformán szeret ebben az állapotunkban, bizonytalanságunkban is. A visszaállított egyensúlyt, „jó lelkiismeretnek”, „lelki békének” szoktuk nevezni és egyike a jeleknek, hogy Isten akarat, azonos végső céllal.

Legtöbbször a próbálkozások árán jutunk el az elbizonytalanodásból az új biztonságba. Ez pedig úgy kezdődik, hogy felállítjuk a lehetőségeket, azaz kiélezzük a dilemmát. Jól szemlélteti ezt az evangéliumi példa: a gazdag ifjú esete. Milyen kérdéssel fordult Jézushoz: Mít tegyek, hogy tökéletes legyek? Ez így nem jó kérdés a döntésre, mert nincs DILEMMA, nincsenek szembeállított lehetőségek. Mi között választ az ifjú? Jézus maga javítja ki a kérdésfeltevést és dilemma formájában adja vissza: szegénynek lenni vagy pedig gazdagnak? A döntéshez ugyanis a lehetőségek szembeállítása szükséges. Ha ez megvan, akkor a következő lépésben azonosítjuk magunkat egyikkel a lehetőségek közül és megvizsgáljuk az érzéseinket. Ha belső hangulatunkat jellemzi a béke, az alapvető bizalom, biztosak lehetünk benne, hogy megtaláltuk Isten akaratát.

Menkő Ágnes

„Legyetek a reménység magvetői!”

Ferenc pápa üzenetei az ifjúsághoz

Lassan már két éve, hogy elindítottuk a „Jövőnk záloga”, fiatal keresztényekről szóló sorozatunkat a Világposta hasábjain. Bemutattunk tanúságtévő házaspárokat és beszélgettünk fiatal jegyespárokat oktató lelki vezetőkkel, hogy ők hogyan látják a jövő nemzedékének hitéletét. Két év elteltével valamiféle összegzést, általános útmutatást szeretnénk megfogalmazni, mielőtt tovább haladunk a fiatalok és az Egyház kapcsolatát bemutató sorozatunkkal. Erre az összegzésre legalkalmasabb, ha Ferenc pápa fiataloknak szóló üzeneteiből szemlélünk.

Elmélyíteni a keresztény remény jelentését és örömmel tanúskodni az élő Krisztusról

Erre hívja Ferenc pápa a fiatalokat szerzte a világon, a reményt jelölve meg a 2023-as és 2024-es ifjúsági találkozók témájául.

„A reményben legyetek derűsek” (Róm 12,12) Ez volt az egyik mottója a 2023 augusztusában Lisszabonban megrendezett Ifjúsági Világtalálkozónak is. Itt mondta

a Szentatya többek között, hogy „Ti, fiatalok vagytok az Egyház és a szüntelenül úton lévő emberiség örömteli reménye. Szeretnék kézen fogni benneteket és veletek együtt járni a remény útját. Szeretnék beszélni veletek örömeinkről és reményeinkről, de a szívünk és a szenvedő emberiség bánatáról és félelméről is.”

„Honnan származik az öröm? Hogyan magyarázható? Bizonyára sok tényező együttműködésének köszönhető. De a döntő tényező a hitből fakadó bizonyosság: hogy engem akartak. A történelemben feladatom van. Elfogadtak, szeretnek. Végző soron arra van szükségünk, hogy feltétel nélkül elfogadjanak bennünket. Csak ha megbizonyosodom arról, hogy Isten elfogad engem, akkor tudom véglegesen: jó, hogy én létezem”.

„Az ifjúság ideje tele van reményekkel és álmokkal, amelyeket az életünket gazdagító dolgok táplálnak: a teremtés ragyogó szépsége, a kapcsolat a szeretteinkkel és a barátainkkal, a művészi és kulturális élmények, a tudományos és technológiai ismeretek, a békét, az igazságosságot és a testvériséget előmozdító kezdeményezé-

sek. Olyan korban élünk azonban, amikor sok ember, köztük a fiatalok számára a remény a „nagy hiány” -ként jelenik meg. Sajnos számos kortársatok szenved – megélve háborút, erőszakot, zaklatást és a nélkülözés különböző formáit – a kétségbeeséstől, a szorongástól és a depressziótól. Egy ilyen környezetben hogyan lehet megtapasztalni az örömet és a reményt, amelyről Szent Pál beszél?

Az emberi tragédiák, különösen az ártatlanok szenvedése láttán mi is, ahogyan egyes zsoltárokból is imádkozzuk, feltesszük a kérdést az Úrnak: „Miért?”. Nos, mi is része lehetünk annak a válasznak, amit Isten ezekre a helyzetekre ad. Mi, akiket Ő a saját képére és hasonlóságára teremtett, kifejezői lehetünk az Ő szeretetének, amely örömet és reményt visz még oda is, ahol minden kilátástalannak tűnik. Ezt sok szent élete bizonyítja, akik a legkegyetlenebb emberi gonoszság közepette is a remény tanúi voltak. Gondolhatunk Szent Maximilian Maria Kolbéra, Szent Bakhita Jozefinára vagy a hét gyermekükkel együtt boldoggá avatott házaspárra, Józef és Viktoria Ulmára.

A remény: fény, amely az éjszakában világít

A keresztény hagyomány szerint a húsvéti triduumban a nagyszombat a remény napja. Nagypéntek és húsvétvasárnap között van és mintegy átmenetet képez a tanítványok kétségbeesése és húsvét öröme között. Az a pont, ahol megszületik a remény. Ezen a napon az Egyház teljes csendben Krisztus alvilágba való leszállásáról emlékezik meg. Ezt számos ikon jeleníti meg képi formában: ezeken az ábrázolásokon a ragyogó Krisztus leereszkedik a legmélyebb sötétségbe és átkel rajta. Pontosan így van ez: Isten cselekvése nem szorítkozik csak arra, hogy könyörülettel nézzen a halál birodalmára vagy távolról szólítson meg minket, hanem belép alvilági tapasztalatainkba, mint a sötétségben világító és azt legyőző fény (vö. Jn 1,5).

Ha jól belegondolunk, ez adott reményt Szűz Máriának is, aki Jézus keresztje alatt is erős maradt a bizonyossággal, hogy a „jó végkifejlet” közel van. Mária a remény asszonya, a remény anyja. A Golgotán nem engedte, hogy elhaljon szívében a Fia által hirdetett feltámadás bizonyossága. Ő volt az, aki a nagyszombat csendjét reménységgel és szeretettel várakozással töltötte meg és a tanítványoknak felkínálta a bizonyosságot, hogy Jézus legyőzi a halált és nem a Gonosz lesz az utolsó szó.

A keresztény remény nem felszínes optimizmus vagy placebo a hiszékenyeknek, hanem a szeretetben és hitben gyökerező bizonyosság arról, hogy Isten soha nem hagy magunkra és mindig megtartja ígéretét: „Ha sötét völgyben járok is, nem félek a bajtól, hisz te velem vagy” (Zsolt 23,4). A keresztény remény nem a fájdalom és a halál tagadása, hanem a feltámadt Krisztus szeretetének ünneplése, aki mindig velünk van, még akkor is, amikor távolinak tűnik.

A reményt az ima táplálja. Imádsággal tartjuk fenn és újítjuk meg a reményt. Imádsággal tartjuk izzóan a remény szikráját. Imádkozni olyan, mint nagyon magasra felkapaszkodni: a földről gyakran nem látjuk a Napot, mert felhők borítják az eget, de ha a felhők fölé emelkedünk, a Nap fénye és melege beborít minket. És ebből a tapasztalatból merítjük annak bizonyossá-

gát, hogy a Nap mindig ott van, még akkor is, amikor minden szürkének látszik.

A reményt mindennapi döntéseink táplálják. Ezért arra buzdítalak titeket, hogy választhatok olyan életmódot, amelynek a remény az alapja. Hadd mondjak egy példát: úgy tűnik, hogy a közösségi médiában könnyebb megosztani a rossz híreket, mint a reménytelieket. Konkrét javaslatom van számotokra: próbáljatok meg minden nap megosztani egy reménytelit. Legyetek a reménység magvetői barátaitok és a körülöttetek élők életében. Mert „a remény alázatos és egy olyan erény, amelyért – mondjuk úgy – minden nap meg kell dolgozni. Minden nap emlékeznünk kell arra, hogy van egy zálogunk, maga a Szentlélek, aki apróságok által munkálkodik bennünk”.

Gyűjtsd meg a remény lámpását

Ha este elmész valahová a barátáiddal, amikor besötétedik, előveszed a telefonodat és bekapcsolod rajta a zseblámpát, hogy megvilágítsd az utat. Nagy koncerteken több ezren mozgatják ezeket a modern fényeket a zene ritmusára, amivel hangulatos látványt teremtettek. Éjszaka a fény új módon láttatja meg a dolgokat és még a sötétségben is a szépség egy dimenziója bontakozik ki. Így van ez a remény fényével is, amely Krisztus. Ő általa, az Ő feltámadása által életünk világosságot kap. Vele mindent új fényben látunk.

Mesélik, hogy amikor valaki felkereste Szent II. János Pált, hogy beszéljen vele egy problémáról, a pápa első kérdése általában az volt: „Hogy néz ki ez a hit fényében?”. A reménytől megvilágított látás a dolgokat más fényben tünteti fel. Ezért arra hívlak benneteket, hogy építsetek be ezt a látásmódot a mindennapi életetekbe. Az isteni reménytől átjárt keresztényeket sajátos öröm tölti el, amely belülről fakad. Kihívások és nehézségek mindig vannak és lesznek, de ha megvan bennünk a „hittel teli” reménység, akkor azzal a tudattal közeledünk hozzájuk, hogy nem ezeké az utolsó szó, és így mi magunk is a remény kis fáklyáivá válunk mások számára.

Kedves fiatalok, ne féljete megosztani a feltámadt Krisztus reményét és örömet mindenkivel! Őrizzétek a bennetek fellobbant szikrát, de adjátok is tovább:

meglátjátok, hogy gyarapodni fog! A keresztény reményt nem tarthatjuk meg magunknak, mint egy meghitt érzést, mert mindenkire szól. Mindenekelőtt legyetek közel azokhoz a barátaitokhoz, akik a felszínen talán mosolyognak, de a szívük sír, mert kevés a reménységük. Ne hagyjátok, hogy a közömbösség és az individualizmus megfertőzőn benneteket: maradjatok nyitottak, mint olyan csatornái a jézusi reménynek, amelyen keresztül kiáradhat és terjedhet ott, ahol éltek.

részletek Ferenc pápa üzenetéből a 38. ifjúsági világnapra

Szemlézte: Seregély István

VERBITA BARÁTI KÖR

A misszió barátainak közössége

Összeköt a misszió.

A távolság ellenére közösséget alkotunk az imádságban.

A missziós imaháló végtelen ereje tartja meg szolgálatunkat az egész világon.

Csatlakozz a misszió barátaihoz!

Küld el nevedet, címedet és felvesszük veled a kapcsolatot!

Chavvakula Lourduraju SVD minden hónap 15-én szentmisét ajánl fel a Verbita Baráti Kör tagjaiért és azok szándékára.

misszio@verbita.hu

Muamba nsusu

Csirke földimogyorós-paradicsom mártásban (kongói)

A muamba nsusu egy hagyományos afrikai étel, amely Kongóból származik, de Afrika Szaharától délre eső részén igen közkedvet. Sok közös vonása van más afrikai mogyorólevesekkel és szószokkal. Általában rizzsel vagy Baton de Manioc-kal (fermentált manióka) fogyasztják.

Hozzávalók:

1 egész csirke
1 nagy hagyma
20 dkg paradicsompép
olaj
12 dkg földimogyoróvaj (elkészíthetjük úgy, hogy a friss földimogyorót meghámozzuk, megpirítjuk, megőröljük és vízzel, sóval, vajjal péppé keverjük, vagy egyszerűen vajba kevert őrlött pörkölt földimogyoróval is pótolhatjuk), só, őrlött erős paprika ízlés szerint

Elkészítés:

Egy nagy lábasban vagy fazékban -egy leveshez valónyi- vizet forraljunk fel. A csirkét feldaraboljuk, és beletesszük a forró enyhén sós vízbe. Lassú tűzön puhára főzzük.

Közben a hagymát finomra felaprítjuk, és néhány evőkanál olajon enyhén megdinszteljük.

Ha megfőtt a csirke, kivesszük a vízből és a húst leszedjük a csontokról és félre tesszük. A húslét alacsony hőmérsékleten melegen tartjuk.

A léből kivesszünk 2,5 dl-t, a mogyoróvajjal és a paradicsompéppel simára keverjük.

A csirkehúst visszatesszük lébe, hozzáadjuk a mogyoróvaj-paradicsom pépet, és besűrűsödésig pároljuk.

Fűszerezzük ízlés szerint. Rizzsel vagy tésztával tálaljuk, adhatunk mellé külön erős paprikát is.

Mawasala Mbela Fabien SVD

Pünkösd, a Szentlélek eljövételének ünnepe

Kedves gyerekek!

Húsvétkor Jézus halálát és feltámadását ünnepeltük. De Jézus halála nagyon megviselte a tanítványokat. Hiába értesültek az asszonyoktól arról, hogy Jézus nincs a sírban, mert feltámadt, nagyon egyedül érezték magukat Mesterük nélkül. Bezárkóztak, féltek. Csalódtak a tanítójukban és úgy gondolták, hogy nincs értelme már semminek, visszamennek eredeti szakmájukhoz, a halászathoz.

Úgy érezték, hogy hiányzik nekik a támogatás, a biztatás, a bátorítás. Jézus nélkül nem megy. Igaz, hogy Jézus többször is megígérte, hogy a gyermekei, tanítványai nem maradnak segítség nélkül. Mégis egyedül érezték magukat, hiszen Jézus most már nincs velük. Pedig Jézus megtartotta, amit megígért. Miután az Atyához felment a mennybe maga helyett küldött valakit.

Küldött valakit, aki:

segíti, vigasztalja, bátorítja, tanácsokat és ötleteket ad tanítványainak.

Akit elküldött, az nem más, mint a Szentlélek, akiről azt ígérte Jézus, hogy: láthatatlanul mindig mindenhol velük lesz.

Így a tanítványok nem érezték már magukat árván Jézus nélkül sem.

A törvényhozás ünnepén nagy tömeg gyűlt össze és mind együtt voltak az apostolok is. Ekkor megérkezett, amit megígért Jézus. Hirtelen hatalmas zúgás támadt az égből, amely betöltötte az egész házat, ahol ültek. Majd lángnyelvek jelentek meg, amelyek szétoszlottak, és leszálltak mindegyik tanítványra. Megérkezett a Szentlélek. Nem emberi alakban, hanem a tanítványok szívében, lelkében.

A tanítványok érezték, hogy erővel tölődnek fel és tanítani kezdték a tömeget, beszélni kezdtek Jézusról és a kereszténységről. Mivel különböző nemzetiségű volt az összegyűlt tömeg, észrevették, hogy a tanítványok több nyelven beszélnek, hiszen mindenki megértette őket.

Tehát megtörtént az, amit Jézus megígért, Elküldte a Szentleket, aki mostantól kezdve Jézus helyett mindig ott volt a tanítványokkal.

Színezték ki a képet, és rajzolták meg a lángnyelveket, ahogy ti elképzelték, hogy ezáltal ti is közelebb kerüljétek a tanítványokhoz és a Szentlélekhez.

MISSZIÓS BARÁTOK

Találkozzójd

MINDEN HÓNAP
UTOLSÓ VASÁRNAPJÁN!

17:00 - Szentségimádás
18:00 - Szentmise
19:00 - Meglepetés vendég
20:00 - AGAPÉ

Missziós Titkárság
verbita@verbita.hu
1223 Budapest, Bajcsy-Zs u. 3-5

Kérjük a kedves Testvéreket, hogy a kialakult nehéz helyzetben támogassák -a mellékelt csekken- a Világposta rendszeres megjelenését és postaköltségét. Isten fizesse meg!

ADOMÁNYOK A MISSZIÓKNAK

Kérjük, támogassa továbbra is adományával missziós munkánkat itthon és a világ minden táján!

2024-ben a Missziós Titkárság ZAMBIA és ZIMBAWE régiókat fogja kiemelten támogatni. Ezen a kontinensen a nagy szegénység mellett a verbiták sokrétű feladatokat végeznek nap, mint nap.

HUF 10700024-69018251-51100005
Isten fizesse meg!